

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Sabinvs Ep. 17. Februarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

culos, blanditias; elusit. Inclusit carceri, thoro illa hunc praetulit. Tandem Eleusius, ille nuper sponsus, sit sponsus iudex. Mox in carnificem abit. Cedit verberibus, quod nuper laudabat corpus. Suspendit, quibus nup. r captum se fatebatur, capillis. Vrit ferro ardores suos, artus castissimos. Et has demum illa blanditias in sponso laudavit. Interea boni Angeli vultum indutus malus, satis ait virtuti datum esse. Dissimularet posthac pietatem. Superis cordi cor fore, quod pervium utique illis esset. At IULIANA, fraude inter preces cognita, vincula sua exiit, & consiliario pessimo induit. Vincito verbera etiam addit. Tunc sub virginis manu genuit orcus, & malum Angelum bonus risit. Porro martyr flammis ad quas damnata erat, lacrimis extinxit, lebetem ab igne ferventem precibus rupit, denique prius quam manum iudici proco daret, caput dedit. Mox tamen etiam poenas hic. Undis enim haustus, & in lictus eiectus in cibum canibus cessit, dignum nactus tyranno sepulchrum. Ex Metaphr.

Demonum est, malas cogitationes suggerere; nostrum est, illic eas expellere. Voluntate sua cadit, qui cadit: & voluntate Dei stat, qui stat. Cogitatio tamen immunda mentem non inquinat. cum pulsat, nisi cum hanc sibi per delectationem subjugat. S. Bern. de Int. Dom.

S. SABINVS EP. 17. Februarij.

Quis fidem habeat? Plura Pont. SABINVS vidit, cum oculos senex amisit, quam prius cum utrumque circumtulit. Certè, quæ nulli oculo pervia sunt, arcana animarum & longè absentia, perspexisse memorant. Et ecce adest hoc ipsum feliciter experturus Tocila. invitatus ad cenam frugalem

frugalem affidet, principē tamen locum Episcopo Rex cedit. Paulò post miscet puer vinum, & SABINO porrigit. Hic Totila prehensum clam manu poculum regiā manu ministrat, nec tamen fallit oculatissimum cæcum. Capit hic & doctam fraudem beneficio ingenti pensaturus inter risum *Vivat, ait hac manus*, Præmium igitur nobilis pocillator tulit, sed malum alter maximum, qui auctor esse puero non dubitavit; ut merum veneno temperaret. Erat hic SABINO in sacris Diaconus & longævo seni infulam inuidebat, suam (ut ipse quidem pura bat) hæreditatem, sed contrā factum. Hoc enim etiam prævidens SABINVS egregium Ganymedem prælibare iubet. deprehensus ille, & mortem longam, quam meruisse se viderat, alter à morte, sed brevi præoccupaturus impigrè ori poculum admouet. Sed rapit à manu Episcopus, & i potius inquit, & Diacono nuntia venenum me bibere, cæterum Episcopum illum minimè futurum. Simul cruce ducta poculum siccatur. Non SABINVM, sed Diaconū bibisse dixisses. Valuit enim hic, ille occidit. Sanitatem vulgò alienam se bibere ajunt, Id verum an sit, nescio. Alienam certè SABINVS mortem bibit, *Ex Dial. S. Greg. l. 3. c. 5.*

Semper Diabolis nostris saturatur ex culpis: Ille cibum nostrum deducit in crapulam, potum nostrum in ebrietatem diffundit, ut mentem faciat amentem, carnem luteam reddat, corpus animi domicilium, anime vas, murum spiritus, virtutum schoolam. Dei templum in scenam criminum, in vitiosum pompam, in voluptatum redigat theatrum. S. Pet. Chrys. serm. 12.

S. HEL-